

Rekommendationer för vaccination mot covid-19 för särskilda grupper av barn - uppdatering 2022-11-01

Tidigare rekommendation om generell vaccination av särskilda grupper av barn från 5 år ersätts nu av en individuell bedömning av ansvarig läkare

Folkhälsomyndighetens rekommendation om allmän vaccination mot covid-19 till barn 12 år och äldre upphörde nyligen, med hänvisning till den allt lägre risken för allvarlig sjukdom och död i covid-19 bland barn och unga, se [information](#) och [beslutsunderlag](#).

De särskilda grupper av barn och unga som tidigare under pandemin rekommenderats vaccin mot covid-19 har precis som övriga barn visat sig löpa mycket liten risk att drabbas av allvarlig sjukdom och död. Denna risk har vid infektion med de nu dominerande varianterna av SARS-CoV-2 minskat ytterligare. Aktuellt vaccin mot covid-19 uppvisar såväl god säkerhet som effekt, men skyddar inte mot mildare sjukdom och hindrar smitta endast i begränsad utsträckning. Därtill har de allra flesta barn bildat [antikroppar mot SARS-CoV-2](#) oavsett om de är vaccinerade eller inte. Infektionsmönstret liknar därmed andra vanligt förekommande virusutlösta luftvägsinfektioner som ses hos barn och ungdomar.

Utifrån samlad klinisk erfarenhet och aktuellt vetenskapligt kunskapsläge bedömer Svenska Barnläkarföreningen (BLF) att tidigare rekommendationer om [generell vaccination av särskilda grupper av barn från 5 år](#) nu kan ersättas av en individuell bedömning och ordination av ansvarig läkare. En liten grupp av barn med vissa mycket specifika immunbristsjukdomar (t ex APS1/APECED) kommer även fortsättningsvis rekommenderas en så tidig vaccination som möjligt med påfyllnadsdoser enligt aktuella godkännanden. Hos dessa barn kan då också kontroll av antikropps nivåer mot SARS-CoV-2 vara av värde.

Sammanfattningsvis:

BLF rekommenderar att behovet av vaccin mot covid-19 för enskilda barn med olika sjukdomstillstånd bör bedömas av ansvarig läkare och ordinerar utifrån aktuella godkända vacciner mot covid-19.

BLF fortsätter följa kliniskt och epidemiologiskt kunskapsläge för att snabbt kunna agera på förändringar, t ex om nya virusvarianter med risk för svårare sjukdom blir dominerande.